Makt avpolitiserar antirasism

I sin bok *Positiv antirasism* visar Alex Bengtsson hur antirasism glömde av det geniala med Martin Luther Kings tal ”I have a dream”: att faktiskt bygga och förverkliga positiva visioner snarare än att reducera sig till att vara emot det negativa.

Här listar jag några makttekniker som används för att hindra antirasismen från att bli politisk. Sådana makttekniker blir viktiga annars skulle antirasism hamna i konflikt med ”andra” stimulerande maktsystem som drar i aktivisterna, så som lönearbete, studier, egna hem, kärnfamilj och duktig politisk individualism. ”Andra system” är fel uttryck. Dessa är intrasslade i rasism och i varandra, det finns inte särskilda sfärer.

Hur antirasism avpolitiseras

1. **Negation**. Genom att negera, vara emot, rasism undviker antirasistiska grupper långsiktigt och envetet organiserande av samhällen som lever enligt andra ordningar än riken, nationaliteter, hudfärg, gränser och stater, organiserande av fristäder som ger fristad och uppehållstillstånd till personer och familjer på flykt, samt organiserande av underjordiska järnvägar som överskrider gränser.
2. **Syndabock**. Genom att utse en migrationsminister eller en regering till syndabock osynliggörs effektivt att den egna organisationen och att alla andra organisationer är lika politiska och lika ansvariga.
3. **Dumskallar**. Genom humor och citat görs migrationsministrar och enstaka högerpolitiker till parodi på rasism och dumhet. Detta döljer effektivt att rasism är rationalitet och rutiner. Hannah Arendts banala ondska och Zygmunt Baumans analys av hur Auschwitz är del av den moderna rationaliteten visar att det främst är ordentliga och duktiga medborgare som administrerar död och förtryck. Detta görs inte genom dumhet utan genom rutiner och rationellt kalkylerande.
4. **Fetischering**. Genom negativa kampanjer och protester mot en regering, mot ett eller två högerpartier, mot enskilda politier eller mot migrationsverket görs det negativa till kraftkällor för antirasismen. Frustration ger stimulerande kraft som effektivt tränger undan skaparkraft.

5. **Politiken**. Genom att ordet politik görs synonymt med en regering och en riksdag i en organisation i Stockholm osynliggörs att alla andra organisationer och företag är lika politiska.
6. **Samhället**. Genom att ”samhället” görs synonymt med staten döljs hur alla byar, städer, organisationer, avdelningar, kollektiv och även familjer blir samhällen. Samhällen som har möjlighet att agera solidariskt och gränslöst, och bli fristäder för människor på flykt.
7. **Vardagsrasism**. Genom att använda ordet vardagsrasism antyds att staters nationalstatsapartheid med gränser och avvisningar skulle befinna sig ovanför eller utanför vardagen. Därmed produceras en paranoid föreställning om en stor mäktig rasism ovanför vardagliga rutiner, bortanför vardaglig administration och vardagliga handlingar. Ordet vardagsrasism osynliggör att de samhällen vi lever och återskapar i vardagen är lika politiska som det vardagliga återskapandet av företag, regeringar och förvaltning.
8. **Protest**. Genom protest sugs kraften ur det kreativa byggandet av gränslösa, rättvisa och solidariska samhällen. Jag har skrivit mer om hur postprotest bryter med protest här. Och om hur Deleuze och Nietzsche bryter med negerandet och protesterandet här. Deleuze och Nietzsche visar att skaparkraften är mycket mäktigare än negerandet, protesterandet. Det krävs dock ganska lite negativitet för att suga kraften ur skapandet. Genom att protesten vänder sig mot Stockholm återinsätts en regering som regerande. Och den antirasistiska protesten avsätter samtidgt genom detta mot-vändande sig själv och andra organisationer som regerande.
9. **Samtidsslaveri**. Genom att fastna i det som för tillfället är aktuellt på facebook och i nyheterna trängs det långsiktiga byggandet bort. Antirasism görs till en nyhetsbyrå som delar nyheter. Jag har skrivit mer om samtidsslaveri här.
10. **Rättigheter**. Fokus på individers eller gruppers rättigheter tränger gärna undan politisk förändring. Hur organiserar vi våra liv tillsammans? Medborgarrättsrörelsen i USA blev medvetna om detta och byggde bland annat upp jämlika samhällen i stadsparker där fattiga och aktivister levde tillsammans. De började också skapa rutiner för postrasism genom ickevåldsträning, samt i lokala organisationer och baptistkyrkor, och genom att direkt låta lösningen intervenera i apartheid. Sit-in och andra tekniker för civil olydnad gjorde målet till

medlet. Befrielse och jämlikhet blev både mål och medel.

11. **Våld**. Periodvis har viss antirasism fokuserat främst på den rasism som använder gatuvåld och misshandel. Det rasistiska våld som dödar flest, vårt återskapande av gränser och nationalstatsapartheid, har kamouflerats.

Per Herngren
2013-03-25, version 0.2

Vill du träna performativ antirasism?
Välkommen på helgkurs!

Performativ

Performativ är när handlingen faktiskt genomför målet, mål och medel blir därmed samma sak. Medborgarrättsrörelsens sit-ins i vita restauranger och på vita sittplatser avskaffade apartheid tills de greps av polis. Sit-in är ett exempel på performativ intervention.

Under kurserna övar deltagarna även att performativt ingripa vid sexism, åldersism, funktionism och homofobi. Dessutom tränas grunderna i feministiska och jämlikare mötestekniker (förslagsrunda, beslutsrunda, maktingripare, tidsunderlättare etc).

Problemet är inte rasister utan de välvilligas lydnad

”I have almost reached the regrettable conclusion that the (black peoples) great stumbling block in (their) stride toward freedom is not the White Citizen’s Counciler or the Ku Klux Klanner, but the white moderate, who is more devoted to ”order” than to justice; who prefers a negative peace which is the absence of tension to a positive peace which is the presence of justice; who constantly says: ”I agree with you in the goal you seek, but I cannot agree with your methods of direct action”; who paternalistically believes he can set the timetable for another (person’s) freedom”

Martin Luther King, ”Letter from a Birmingham Jail”, 1963.